

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 1.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Curtea de Apel București – Romania) – Colegiul Medicilor Veterinari din România (CMVRO) v. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor

(Asia C-297/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2006/123/EY — Palvelut sisämarkkinoilla — Kansallinen säännöstö, jossa annetaan ainoastaan eläinlääkäreille oikeus biologisten ja antiparasiittisten valmisteiden sekä eläinlääkkeiden vähittäismyyntiin ja käyttämiseen — Sijoittautumisvapaus — Vaatimus siitä, että eläinlääkkeiden vähittäismyyntiä harjoittavien laitosten pääoman on oltava yksinomaan eläinlääkärien omistuksessa — Kansanterveyden suojelu — Oikeasuhteisuus)

(2018/C 142/04)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Curtea de Apel București

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Colegiul Medicilor Veterinari din România (CMVRO)

Vastapuoli: Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor

Tuomiolauselmä

- 1) Palveluista sisämarkkinoilla 12.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/123/EY 15 artiklaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa säädetään biologisten valmisteiden, erikoiskäyttöön tarkoitettujen antiparasiittisten valmisteiden ja eläinlääkkeiden vähittäismyyntiä ja käyttöä koskevasta eläinlääkärien yksinoikeudesta.
- 2) Direktiivin 2006/123 15 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa vaaditaan, että eläinlääkkeiden vähittäismyyntiä harjoittavien laitosten pääoma on yksinomaan yhden tai useamman eläinlääkärin omistuksessa.

⁽¹⁾ EUVL C 314, 29.8.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 28.2.2018 – Valittajana Euroopan komissio ja muuna osapuolena Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd

(Asia C-301/16 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Kauppapolitiikka — Polkumyynti — Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan aurinkopaneeleissa käytettävän lasin tuonti — Asetus (EY) N:o 1225/2009 — 2 artiklan 7 kohdan b ja c alakohta — Markkinatalouskohtelu — 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitettu aiemmasta keskusjohtoisesta talousjärjestelmästä peräisin olevien merkittävien vääristymien käsite — Veroedut)

(2018/C 142/05)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: L. Flynn ja T. Maxian Rusche)

Muu osapuoli: Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd (edustajat: Y. Melin ja V. Akritidis, avocats)

Väliintulija, joka tukee valittajan vaatimuksia: GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH (edustajat: A. Bochon, avocat, ja R. MacLean, solicitor)

Tuomiolauselma

- 1) Unionin yleisen tuomioistuimen 16.3.2016 antama tuomio Xinyi PV Products (Anhui) Holdings vastaan komissio (T-586/14, EU:T:2016:154) kumotaan.
- 2) Asia palautetaan unionin yleiselle tuomioistuimelle.
- 3) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

⁽¹⁾ EUVL C 270, 25.7.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 28.2.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Naczelny Sąd Administracyjny – Puola) – Stanisław Pieńkowski v. Dyrektor Izby Skarbowej w Lublinie

(Asia C-307/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2006/112/EY — Arvonlisävero — 131 artikla — 146 artiklan 1 kohdan b alakohta — 147 artikla — Maastaviennin vapautukset — 273 artikla — Jäsenvaltion lainsäädäntö, jossa vapautuksen edellytykseksi asetetaan joko vähintään tietynsuuruisen liikevaihdon toteuttaminen tai sopimuksen tekeminen sellaisen toimijan kanssa, joka on oikeutettu palauttamaan arvonlisäveroja matkustajille)

(2018/C 142/06)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Naczelny Sąd Administracyjny

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Stanisław Pieńkowski

Vastapuoli: Dyrektor Izby Skarbowej w Lublinie

Tuomiolauselma

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 131 artiklaa, 146 artiklan 1 kohdan b alakohtaa sekä 147 ja 273 artiklaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan tilanteessa, jossa on kyse matkustajien henkilökohtaisissa matkatavaroissa kuljetettavien tavaroiden luovuttamisesta vientiin, arvonlisäverovelvollisen myyjän edellytetään toteuttaneen vähintään tietynsuuruisen liikevaihdon edeltävänä verovuonna tai tehneen sopimuksen sellaisen toimijan kanssa, joka on oikeutettu palauttamaan arvonlisäveroja matkustajille, silloin, kun näiden edellytysten täyttämättä jättäminen johtaa siihen, että kyseinen luovutus jää lopullisesti vapauttamatta verosta.

⁽¹⁾ EUVL C 335, 12.9.2016.